

ROČNÍK XLVI

1

LEDEN - ÚNOR 2009

CENA 12 Kč

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

V SOBOTCE NA NÁMĚSTÍ SE ZPÍVALY KOLEDY

Tři králové na soboteckém náměstí.

K předvánočnímu času v životě městečka pod Humprechem patří již neodmyslitelně ukázka živého betlému a zpívání vánočních koled. Na neděli 21.12. si sobotečtí baráčníci společně s žáky ZŠ Sobotka připravili pro spoluobčany města vánoční program s ukázkou „živého betlému“. Sousedé obce baráčnícké pod vánočním stromem na náměstí postavili jesličky a připravili kolébku pro narozeného Ježíška. Tento rok se z kolébky na nás usmívalo narozené děťátko Mrhálkových. Tetičky zatím oblékly děti do kostýmů Tří králů, Panny Marie, Josefa, pastýře. Bohužel nám k dokonalému obrazu chyběla

zvířátka. Nikdo z místních chovatelů nám žádné nepůjčil.

Dopoledne začalo vystoupením dechové hudby pana Žďánského. Zpěvačka a muzikanti souboru zahráli a zazpívali známé koledy. Žáci I. stupně ZŠ Sobotka za hudebního doprovodu p. učitelů Bady a Šislera zazpívali několik vánočních písní a všem známé koledy, aby si mohli společně s nimi zazpívat i rodiče, kteří se přišli na své děti podívat a poslechnout si jejich pěvecké umění.

- pokračování na str. 2

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE :

- 21.02. 20:00 - sokolovna - SOBOTECKÝ PLES - hraje L. Odháněl & W.I.X. a DJ Z. Vranovský
- 25.02. 16:30 - sokolovna - JIVÍNSKÝ ŠTEFAN - udílení cen za kulturní počin roku 2008
- 28.02. 15:00 - sokolovna - DĚTSKÝ KARNEVAL - tanec, soutěže, hry
- 07.03. 20:00 - sokolovna - MAŠKARNÍ MERENDA - hraje Seven, pořádá SDH Sobotka
- 14.03. 15:00 - sál spořitelny - SLAVNOSTNÍ KONCERT ZUŠ - ke 20. výročí založení ZUŠ v Sobotce
- 29.04. 19:00 - sokolovna - ŽÁRLIVOST - divadelní představení s J. Hlaváčovou a H. Maciuchovou

Každý si také mohl ve školním stánku zakoupit keramické výrobky, které vznikly ve školní keramické dílně.

Rychtářka baráčnické obce teta Rulcová pozdravila všechny přítomné a popřála všem krásné vánoční svátky. Vánoční strom svítil barevnými světly, nad ním zářila kometa, mezi diváky chodili koledníci, děti krásně zpívaly. Všichni se usmívali a byli na sebe hodní a milí.

A to je to pravé kouzlo Vánoc. Lidé jsou k sobě vstřícní, přejí si vzájemně jen to nejlepší. Právě pro tuto neopakovatelnou atmosféru připravují baráčníci tuto akci. Již nyní se těšíme na příští rok, že se opět všichni „Soboťáci“ sejdeme na náměstí a budeme k sobě milí, vstřícní a hodní, aby se nám v našem městě žilo dobře a spokojeně.

Zapsala Z. Hejnová - místorychtářka obce

RADNICE INFORMUJE zprávy z MěÚ

18. veřejné zasedání zastupitelstva

V předvečer Vánoc, za účasti třinácti zastupitelů a čtyř (!) občanů se dne 16. prosince 2008 uskutečnilo **18. veřejné zasedání zastupitelstva města Sobotka.**

Zastupitelé schválili **rozpočtové provizorium na rok 2009** s tím, že ke schválení rozpočtu v konečné podobě se vrátí na své schůzi na konci měsíce ledna 2009.

Oblastní charitě Libošovice byl schválen tradiční příspěvek ve výši 60 000,-Kč. Zastupitelé vzali na vědomí zprávu o činnosti Mikroregionu Český ráj včetně hospodaření tohoto dobrovolného svazku obcí.

S účinností od 1. ledna 2009 byla schválena změna názvu Střediska městské kultury na **Městské kulturní středisko Sobotka.**

19. veřejné zasedání zastupitelstva

V pořadí již **devatenácté veřejné zasedání zastupitelstva města Sobotka** ve volebním období 2006-2010 svolal starosta města na čtvrtek **29. ledna 2009.** Schůze se zúčastnilo 14 zastupitelů a 10 občanů.

Nejdůležitějším bodem na programu schůze byl **rozpočet města na rok 2009.** Zastupitelé schválili vyrovnaný rozpočet. Předpokládané příjmy kryjí plánované výdaje. V případě aktuálních změn – které lze v tomto roce s určitostí čekat s ohledem na vývoj ekonomiky – budou přijímána rozpočtová opatření, a to jak na straně příjmů, tak výdajů.

Nejdůležitějším zdrojem městských **příjmů** jsou výnosy z daní a dotace státu zejména na výkon státní správy. Daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti by

měly do pokladny přinést 3 410 000 Kč. Částku 1 460 000 Kč představují daně z příjmů fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti, 5 300 000 Kč pak daně z příjmů právnických osob. Poplatky za komunální odpad „vynesou“ 1 400 000 Kč, daně z nemovitostí 1 250 000 Kč. Na výkon státní správy by měla být městu přidělena částka 1 476 000 Kč. Příspěvek na školství činí částku 569 000 Kč. Zámek Humprecht by ze vstupného měl v roce 2009 přinést do městského rozpočtu 1 200 000 Kč. Nájem z užívání obecních bytů představují částku 1 270 000 Kč. Pronájem nebytových prostor 805 000 Kč. Dům s pečovatelskou službou by za nájem a služby měl do rozpočtu přinést 1 560 000 Kč. To je jen několik příkladů jednotlivých položek tvořících příjmy. Rozpočet příjmů celkem činí **37 240 000 Kč.**

Ve **výdajové** části tvoří jednu z hlavních položek – stejně jako v loňském roce – splátky úvěru, úroky a náklady další etapy kanalizace ve výši 5 448 000 Kč. Na úpravu povrchů silnic je v rozpočtu počítáno s částkou 1 000 000 Kč, na jejich údržbu a opravy včetně přilehlých obcí s částkou 630 000 Kč. Zámek Humprecht dostane na zajištění provozu 1 550 000 Kč. Příspěvkovým organizacím „přiděluje“ rozpočet v roce 2009 celkem 5 600 000 Kč. Základní škola dostane 2 100 000 Kč, mateřská škola 850 000 Kč, školní jídelna 500 000 Kč a Městské kulturní středisko 2 150 000 Kč. Na provedení výkopových prací souvisejících s plynifikací půjdou dva miliony. Veřejné osvětlení „prosvítí“ v provozu a údržbě 690 000 Kč. Provozování sběrného dvora pod Humprechtem vyžaduje částku 475 000 Kč. Na sběr a svoz komunálních odpadů je v městském rozpočtu vyčleněna částka 1 992 000 Kč. Splátky úvěru a provoz DPS odeberou z rozpočtu 2 567 000 Kč. Další výdajové položky tvoří například příspěvky spolkům a Sportovnímu klubu, dále peníze na provoz koupaliště, zdravotního střediska, údržbu obecních bytů atd. **Celkové výdaje se v rozpočtu pohybují ve výši 37 240 000 Kč.**

Rada města přijala 7. 2. 2007 pravidla pro poskytování příspěvků spolkům. Tato pravidla kromě jiného spolkům ukládají, aby předkládaly řádné vyúčtování dotace spolu s celkovým výsledkem svého hospodaření. Spolky, kterým byl poskytnut příspěvek do výše pěti tisíc korun, by měly na základě těchto pravidel předložit pouze vyúčtování dotace. Spolky, kterým byl poskytnut příspěvek nad pět tisíc, pak kromě zmíněného vyúčtování ještě doklady o celkovém hospodaření v daném kalendářním roce.

Zastupitelé po poněkud delší, chvillemi nesrozumitelné a vzrušené diskusi přijali usnesení, ve kterém stanovili termíny pro vyúčtování za rok 2008 a upřesnili charakter dalších předkládaných materiálů dokumentujících výsledky hospodaření. Měl by jím být jeden jediný „papír“, a to daňové přiznání. Prostřednictvím městského úřadu by vyúčtování poskytnutých příspěvků za minulý rok mělo být předloženo finančnímu výboru do 15. února 2009 a zmíněné daňové přiznání pak do 31. 3. 2009. Starostovi města bylo uloženo, aby do doby, než předložená vyúčtování posoudí finanční výbor, poskytování příspěvků na tento rok pozastavil.

Pro informaci uvedme, komu a v jaké výši byly v roce 2008 příspěvky poskytnuty. Pěvecký spolek Bendl dostal deset tisíc, pionýrská skupina F. Šrámka stejnou částku, jezdecký klub o pět tisíc víc. Myslivecké sdružení vloni dostalo 20 000 Kč, Baráčnická obec obdržela stejnou částku. Sokolové si díky příspěvku do rozpočtu přidali 25 000 Kč. Hokejový klub dostal 5 000 Kč. Příspěvek ve výši 240 000 Kč byl poskytnut Sportovnímu klubu Sobotka.

V turistické sezoně 2008 provozoval parkoviště u hrbitova zámek Humprecht. Za parkovné bylo vybráno 161 510 Kč. Po odečtení provozních nákladů a mzdových prostředků činil čistý zisk 44 910 Kč. Finanční výbor doporučil, aby provoz parkoviště byl stejným způsobem zajištěn i v letošním roce. Se žádostí o provozování parkoviště se však na městský úřad obrátil také Sportovní klub Sobotka, který již jednou parkoviště ve své „režii“ měl – v roce 2007.

Zastupitelstvo uložilo starostovi, aby záměr na pronájem parkoviště byl veřejně vyhlášen a poté byl vybrán konkrétní provozovatel.

Nový záměr – výběrové řízení – na kupce pozemků v prostoru „Krásný plac“ pro výstavbu bytových domů bude rovněž starostou města vyhlášen v souvislosti s odstoupením již vybrané firmy od smlouvy. V současné ekonomické situaci si vybraná firma netroufá postavit dva bytové domy najednou. Rozhodující je především termín dokončení. Nabídky nových zájemců by měly být městskému úřadu doručeny do 16. března 2009 s tím, že všechny podmínky pro uzavření kupní smlouvy zůstávají v platnosti. Mění se pouze konečný termín výstavby. Tím je 30. listopad roku 2016.

Trochu „pohádkově až snově“ znělo čtení starosty města z návrhu Programu regenerace městské památkové zóny. Nicméně jde o dokument, který je nutno zpracovat pro Ministerstvo kultury ČR. Na základě tohoto programu by se pak v průběhu let měly získávat finanční prostředky.

I když se asi těžko někdo ze současných zastupitelů i přítomných občanů dožije komplexní realizace smělých – avšak pro město potřebných plánů – byl Program schválen.

-MJ -

BYDLENÍ V DPS MÁ SVOJE PRAVIDLA

Ještě jednou o psech, ale nejen o nich

Televize Nova odvysílala ve svém pořadu Občanské judo „příběh“ o psech, jejich nešťastných majitelích a zlém městském úřadu, který s jejich „páníčky“, bydlícími v DPS, jedná necitlivě a jen z pozice síly. Považuji za svou povinnost uvést na pravou míru to, co bylo odvysíláno. Chci se také zmínit o tom, jak se natáčelo a co bylo nakonec odvysíláno. A v neposlední řadě, nebo

dokonce především, cítím nutnost znovu všechno ještě jednou vysvětlit: zúčastněným, ale i všem ostatním.

Dům s pečovatelskou službou město postavilo proto, aby naši spoluobčané, kteří z jakéhokoliv důvodu nemohou bydlet „ve svém“, (zejména senioři), dostali šanci žít ve slušných podmínkách. Nejde o hotelové ubytování, není to ani penzion a už vůbec ne domov důchodců. Dům s pečovatelskou službou tvoří samostatné bytové jednotky. Žadatelům jsou byty přidělovány do užívání na základě jejich žádosti, v řádném rozhodovacím řízení. Následně jsou s nimi sepsány nájemní smlouvy.

Užívání jednotlivých bytů a pobyt v DPS se řídí domovním řádem, ale i konkrétními pravidly, se kterými byl každý obyvatel seznámen při podpisu nájemní smlouvy. Není zde například povolen chov domácích zvířat – tedy ani psů. DPS obývají především senioři, kteří potřebují klid. Zaslouží si to nejen s ohledem na svůj věk. Je nutno přihlížet také na jejich zdravotní stav. A v neposlední řadě jde o pořádek v celém objektu a jeho okolí.

Jsem si jist, že městský úřad jako provozovatel DPS má výsostné právo stanovit podmínky, za jakých lze v tomto zařízení pobývat. Nelze připustit svévoli, volný výklad nájemních smluv a domovního řádu. Nikdo na městském úřadě nemá zájem kohokoliv, kdo v DPS bydlí, nějak omezovat na jeho právech, nebo snad dokonce šikanovat. Na dodržování stanovených pravidel však rozhodně trváme.

Některým obyvatelkám se naše důslednost nelíbí. Přes neustálé dohadování, trpělivé vysvětlování a dokonce vážnou újmu na zdraví, způsobenou jedné z méně pohyblivých obyvatelek DPS právě psem, trvají na svém. Nakonec byla pozvána televize.

Televize Nova na pozvání do DPS přijela. Nic proti tomu. Reportéři i s kamerou nebyli jenom tam. Navštívili také městský úřad. Se mnou natáčeli téměř dvacet minut. Ve vysílání se ve finále neobjevilo vůbec nic – ani ve zkratce. Odpovědi místostarosty byly v pořadu použity jenom zčásti. To není objektivní pohled na věc. Nechci komentovat následnou „debatu“ na internetu, kterou bylo možné zaznamenat po odvysílání Občanského juda.

V celé záležitosti skutečně nejde o nic jiného, než o dodržování daných pravidel. Je nutné zmínit, že k těm zdaleka nepatří jenom zmíněný zákaz chovu domácích zvířat, ale ještě také péče o užívané byty, úroveň mezilidských vztahů, především pak obvyklá lidská slušnost. Je-li požadována od nás, jako od představitelů města (a nemyslím si, že bych s tím měl nějaký problém), **pak by slušní, objektivní a hlavně pravdomluvní měli být i aktéři uměle zveličovaného „problému“.** Mají-li totiž ve spoluzítí s ostatními obyvateli DPS konflikty v podobě nejruznějších naschválů, pak se jen těžko mohou stát důvěryhodnými bojovníky za práva psů.

*Stanislav Tlášek
starosta města*

ZPRÁVA O ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V SOBOTCE ZA ROK 2008

Zpráva byla přednesena na valné hromadě dne
17. ledna 2009 v klubovní místnosti SDH.

Hasiči se opět po roce sešli, aby zhodnotili svoji činnost nejen hasičskou, ale i společenskou. Členská základna má 97 členů. V uplynulém roce bylo 12 členských schůzí a jedna výborová schůze. Průměrná účast na členských schůzích byla 20 členů.

Dne 9. 5. se SDH rozloučil v chrámu Páně svatě Máří Magdaleny s bratrem Jaroslavem Kotátkem, který byl dlouholetým pracovitým členem a poctivým hasičem.

29. 6. zemřel bratr Ignác Humaj, který byl také dlouholetým a aktivním členem sboru.

Požáry a technické zásahy 2008

18. 2. Osek - silnice - požár osobního automobilu, zasahovalo 6 členů, bylo odpracováno celkem 6 hodin.

Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J.

14. 4. Sobotka - požár zámku Humprecht, zasahovalo 5 členů, bylo odpracováno celkem 5 hodin. Vozidlo: CAS 32, řidič Horčík J. st.

7. 8. Křešice u Libáně - požár obilného pole. Zasahovalo 10 členů, bylo odpracováno celkem 10 hodin. Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 32, řidič Horčík J. st., CAS 24, řidič Horčík O.

11. 8. Osek - silnice - požár traktoru. Zasahovalo 8 členů, bylo odpracováno celkem 8 hodin. Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 32, řidič Horčík J. ml.

16. 8. Podkost - požár lesa za hradem Kost. Zasahovalo 14 členů, bylo odpracováno celkem 42 hodin.

Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 24, řidič Štajer V., CAS 32, řidič Horčík J. ml., AVIA-30 s PS -12, řidič Horčík O.

17. 8. Údržba a očista techniky po zásahu. Zúčastnilo se 9 členů, bylo odpracováno 18 hodin.

6. - 7. 9. Čálovice - požár chléva, skladu sena č. p. 4 u pana Šolce. Zasahovalo 11 členů, bylo odpracováno celkem 187 hodin. Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 32, řidič Horčík J. st., CAS 24, řidič Štajer V.

8. 9. Údržba a očista techniky po zásahu. Zúčastnili se 4 členové, bylo odpracováno 8 hodin.

12. - 13. 9. Mladá Boleslav, ulice U Nádraží, závod AKUMA - požár výrobních hal. Zasahovalo 9 členů, bylo odpracováno celkem 99 hodin. Vozidlo: CAS 32, řidič Horčík J. st., AVIA -30, řidič Horčík O.

15. 9. Údržba a očista techniky po zásahu. Zúčastnili se 4 členové, bylo odpracováno 8 hodin.

2. 11. Rytířova Lhota č. p. 38 - požár rodinného domu, jednotka nezasahovala, byla odvolána. Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 32, řidič Hůlka M. Zúčastnilo se 8 členů, byly odpracovány 4 hodiny.

1. 12. Zelenecká Lhota č. p. 59 - požár truhlářské dílny, jednotka nezasahovala, byla odvolána. Vozidlo: MAN CAS 16, řidič Vokráčko J., CAS 32, řidič Horčík O. Zúčastnili se 4 členové, byly odpracovány 4 hodiny.

V loňském roce proběhly jako každý rok dva sběry železného šrotu.

Dne 19. 4. se sebralo 5680 kg za účasti 17-ti členů, odpracováno 108 hodin.

Dne 25. 10. - přesný počet kg není znám - vzhledem nízké ceně za železo je šrot uskladněn v areálu SDH. Zúčastnilo se 18 členů, odpracováno 72 hodin.

Požární asistence

16. 2. Asistence na Soboteckém plese. Zúčastnili se 2 členové, odpracováno 12 hodin.

14. 6 - 15. 6. Asistence na autokrosu v Dolním Bousově. Zúčastnilo se 6 členů, odpracováno 108 hodin.

20. 6 - 21. 6. Asistence na Sobofestu. Zúčastnilo se 13 členů, odpracováno 312 hodin.

22. 8. Asistence na ohňostroji při soboteckém posvícení. Zúčastnilo se 6 členů, odpracováno 25 hodin.

22. 8. Asistence při filmování ve Vesci. Zúčastnili se 2 členové, odpracováno 20 hodin.

Asistence na Kurzech tance a společenské výchovy v termínech **11. 10. - 28. 11.** Celkem odpracováno 79 hodin.

26. 12. Asistence na Štěpánské zábavě v sokolovně. Zúčastnili se 3 členové, odpracováno 24 hodin.

Z výroční schůze SDH Sobotka.

Soutěže

17. 5. Okrsková soutěž v Libošovicích - zúčastnilo se 28 členů, družstva žen, mužů a starších žáků obsadila první místa, mladší žáci byli druzí. Zde se také konala oslava 115 let tamějšího sboru. Technika: MAN CAS 16, CAS 32, Avia -30 s PS -12.

31. 5. Účast na 130. výročí založení SDH v Městci Králové, kde mladší a starší žáci předvedli ukázkou požárního sportu. Technika: MAN CAS 16, Avia -30 s PS -12.

14. 6. Účast na 120. výročí SDH Mladějov, kde proběhla soutěž v požárním sportu. Umístění: mladší žáci třetí místo, starší žáci první místo, ženy první místo a muži obsadili osmé místo. Technika: MAN CAS 16, Mercedes CAS 16, Avia -30 s PS -12.

Během loňského roku byly provedeny tyto prospěšné a potřebné práce pro SDH i pro město Sobotka:

Údržba a oprava hasičské techniky na STK, zazimování hasičské techniky, oprava, instalace vyprošťovacích zařízení do vozu MAN CAS - 16, úklid prostoru v areálu hasičské zbrojnice. Celkem odpracováno 168 hodin. Během roku proběhla dvě cvičení družstev s průměrnou účastí 7 členů a 7 členek, odpracováno 44 hodin.

1. 3. SDH uspořádal tradiční Hasičskou merendu v sále sokolovny, na organizačním zajištění se podílelo v průměru 21 členů, celkem se odpracovalo 385 hodin.

13. 3. se naši členové zúčastnili školení řidičů v autoškole.

23. 3. proběhlo cyklické školení strojníků v areálu HZS Jičín za účasti našich dvou členů.

1. 11. proběhlo cyklické školení strojníků v prostorách HZS Jičín za účasti osmi našich členů.

6. 11. byl pro SDH Sobotka významný den, protože HZS Jičín prostřednictvím Mgr. Zikeše a Ing. Oborníka předal soboteckým hasičům vyprošťovací zařízení a od této chvíle má **SDH Sobotka označení JPO 2-C1**.

7. - 8. 11. proběhlo cyklické školení velitelů v prostorách HZS Jičín za účasti dvou členů.

12. 11. školení vyprošťovací techniky za účasti Ing. Oborníka a pana Bakovského, zúčastnilo se 13 členů SDH Sobotka

22. 11. se dva členové zúčastnili shromáždění představitelů SDH okresu Jičín v Slatinách.

Během loňského roku naši zástupci předali dary členům sboru u příležitosti jejich životního jubilea:
Josef Kolumpek - 60let, Vladimír Dostál - 60let, Ludmila Šulerová - 75let, Miroslav Dostál - 50let, František Huňat - 60let.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem našim členům, našim sponzorům, všem, kteří s námi spolupracují, a v neposlední řadě Městskému úřadu Sobotka za pomoc a podporu naší činnosti. Všem bych rád popřál mnoho zdraví, úspěchů a osobní pohody v tomto roce.

*Zpráva o činnosti byla vypracována
Milanem Bázlerem a Josefem Moravcem.*

V rámci výroční schůze SDH Sobotka došlo k předání medailí za výchovu mládeže paní Ivaně Odlarové a Miroslavě Horčíkové.

VÁNOCE U BARÁČNÍKŮ

Stalo se dobrou tradicí, že konšelstvo baráčnické obce zve své členy na předvánoční posezení do klubovny soboteckých hasičů, aby alespoň tímto způsobem vedení obce poděkovalo těm baráčníkům, kteří přispěli svojí dobrovolnou prací k rozvoji obce a věnovali svůj čas organizaci, zajištění a průběhu baráčnických akcí v končícím roce 2008.

Předvánoční čas je naplněn přípravami na ty nejkrásnější svátky v roce. Především ženy mají napilno, neboť pro své rodiny chtějí připravit vždy to nejchutnější na vánoční tabuli a ve svých domovech vykouzlit neopakovatelnou atmosféru těchto svátků. Jsme proto potěšeni, že si naši baráčníci našli v tento čas chvíli pro zklidnění a přišli se bavit mezi své přátele, se kterými strávili velkou část roku.

Také letos se 17. prosince od 15 hodin sešlo 46 členů obce, aby zavzpomínali na společně strávené chvíle při baráčnické činnosti. Místnost hasičské klubovny tetičky vánočně vyzdobily. Na bílých ubrusech se vyjímal vyzdob z červených jablíček, zelených větviček jehličnanů a vánočních skleněných ozdob. Nemohou chybět ani svíčky, které jsou nedílnou součástí Vánoc a jejich plamínek je symbolem zrození nového života. Každá tetička přinesla své upečené cukroví, vánočku, dort, preclíky a slané tyčky, každý dostal pár kousků na mlsání, a tak jsme mohli pochválit tetičky za chutné výrobky.

Momentka z baráčnické schůze.

Vánoční zasedání zahájila rychtářka teta Rulcová přivítáním a přáním příjemně prožitých svátků vánočních a popřála do nového roku hodně zdraví. Pak už naše zdatné pěvkyně nasadily na první tóny koledy „Nesem Vám noviny“, ostatní se přidávali, až zněl mohutný chorál.

Podávalo se občerstvení, pečená bílá klobása s chlebem, nápoje různých druhů: pivo, káva, čaj, grog, víno, lihoviny, každý dostal, na co měl chuť. O výběr a servírování nápojů se na našich zasedáních starají celoročně manželé Huňatovi, jim patří velké poděkování za vzornou péči, hbitou obsluhu a úsměv, který pro nás mají pokaždé schovaný.

V průběhu zasedání jsme hudební stránku přenechali profesionálům. DJ soused Huňat nám pustil několik

svižných dechovkových skladeb. Hudba řála do těla tanečníka souseda Karbana, který postupně vyzval k tanci snad všechny přítomné tetičky. K vidění byly taneční kreace, za které by se nemusely stydět ani taneční páry ze Stardance.

A tak odpoledne plynulo v příjemné sváteční pohodě. Hodně se povídalo, slyšet byl i smích a jásot.

Venku už vládla paní tma, když se první hosté začali zvedat a připravovat k odchodu. Jen hvězdičky svítily na temném nebi a společně s osvětleným Humprechtem vytvořily nádhernou, až dojemnou kulisu. Jenom sníh ne a ne padat. Nastalo loučení, ještě poslední vyslovená přání, zamávání a už jen pozdrav „V novém roce na viděnou“.

Sobotečtí baráčníci ve svých krojích.

Zasedání pomalu končí, končí i rok 2008. Jaký vlastně pro baráčníky byl? Mnoho dobrého se podařilo vykonat, nabídli jsme našim spoluobčanům řadu zajímavých pořadů. Strávili jsme příjemné chvíle slavení s jubilanty. Bavili jsme se na plese, oslavách i zasedáních. Někdy byly přípravy rušné a debaty dávaly průběh emocím, ale i s tím jsme se nakonec dokázali vypořádat. Snad nejvíce nás dokáže zaskočit nemoc přátel a rozesmutnět úmrtí našich členů. Bohužel i letos jsme se loučili s několika členy. Nejvíce nás zasáhl odchod souseda Samšiňáka, který ještě na loňském zasedání s námi vydržel posedět do pozdních nočních hodin a zpíval pro nás a s námi oblíbené písničky.

Proto si přejme do nového roku především zdraví a štěstí. Když je zdraví a štěstí, daří se všechna práce, když k tomu přidáme i lásku, přátelství, slušné chování, snahu pomáhat druhým, bude na tomto světě dobře. A protože se nikdy nesplní všechno, přejme si, aby se z tohoto přání splnilo co nejvíce. Ať žije rok 2009 a my všichni s ním!!!!

Zapsala Z.Hejnová

Sbor dobrovolných hasičů Sobotka
vás srdečně zve na tradiční

MAŠKARNÍ MERENDU

Sobota 7. března 2009 ve 20:00 v sokolovně
hraje skupina **SEVEN**

vstupné 100 Kč

PO STOPÁCH MINULOSTI

KRAJANSKÉ HROBY

Úvodem k našemu novému seriálu:

Kdo z našich čtenářů by neznal sobotecký hřbitov, kdo by neznal nádherné Šrámkovy verše, které ho oslavily, kdo by neprošel i malé venkovské hřbitůvky v okolních obcích. Jsou místem posledního odpočinku našich spoluobčanů a přátel, našich předků. Alespoň jednou v roce – o Dušičkách – se k nim vracíme i z dálky, zdobíme hroby našich blízkých květinami a vzpomínáme, když zapalujeme svíčky. Ti citlivější z nás si povšimnou i opuštěných hrobů lidí, kterým už nemá kdo rozsvítit. A jsou hrobová místa, která mění majitele, protože rod vymřel. Pozůstatky dávných nebožtíků se uloží do společného hrobu, pomníčky se odstraní, do půvabně starobylého rázu okolí vstoupí novodobá leštěná deska... Mohly by o tom vyprávět třeba ostatky generála Josefa Pícka.

Ale jsou i hroby našich krajanů v dáli. Hroby ošetřované i opuštěné, hroby zrušené, když si potomci přenesli ostatky předků blíže ke svému novému domovu. (Tak se například přemístily pozůstatky soboteckého lékárníka a purkmistra Antonína Fierlingera z Dolního Bousova do Olomouce). A právě těchto krajanských hrobů bychom si chtěli všimnout. Třeba si je někteří čtenáři zaznamenají do své paměti a čas od času je navštíví, jako to v Praze dělávali Zemličkovi i další rodáci. Třeba včas zasáhnou, když památným hrobům významných rodáků hrozí nebezpečí, jako pan Vladimír Vokálek, který upozornil na likvidaci hrobu Josefa Ladislava Turnovského na pražském Vyšehradě – na jeho místě si chtěl zřídit hrob normalizační ředitel Národního divadla Přemysl Kočí a vůbec mu nevadilo, že ničí i místo posledního odpočinku ženy Turnovského, která byla matkou dětí Josefa Kajetána Tyla... Třeba se o takový krajanský hrob budou trvale starat, jako paní Ludmila Koudelková z Mělníka o hrob tamního děkana P. Františka Rolejčka, soboteckého rodáka, o němž se dozvěděla až z článku pana Josefa Volfa v našem časopise.

Sobotečtí dávali najevo svou rodáckou přichylnost a mnoho se jich vracelo ze světa navždy pod Humprecht. Na ty, kteří spí svůj věčný sen jinde, pamatovali rodáckým pomníkem. Dílo architekta Pavla Janáka a sochaře Karla Pokorného ozdobilo sobotecký hřbitov roku 1927. Máme i poměrně úplnou evidenci významných hrobů v Sobotce a okolí, víme o osobnostech pohřbených v kostelech či na zrušených hřbitovech. Chceme si však vrýt do paměti i místa posledního odpočinku našich krajanů pohřbených jinde. Proto budeme postupně otiskovat fotografie jejich hrobů s krátkým informativním textem. Ale nevíme o všech – a proto bychom byli rádi, kdyby v přípravě seriálu pomohli i naši čtenáři a poslali nám snímky hrobů našich krajanů, pohřbených mimo Sobotecko. Předem děkujeme!

Karol Bílek

Eleonora hraběnka Kounicová (26. 1. 1809 – 10. 1. 1898), známá česká vlastenka a podporovatelka umění, má k Sobotecku blízký vztah. Narodila se jako vnučka kosteckého pána Antonína Vratislava Netolického a jeho manželky Eleonory z Vrbna; její matka Alžběta (1783-1857) měla za manžela Jáchyma Jindřicha Voračického z Pačenic. Eleonora se roku 1828 provdala za Michala z Kounic a často pobývala na jejich zámku v Březně u Mladé Boleslavi. Vychovatelem jejich syna Václava (pozdějšího známého politika) byl spisovatel Ferdinand Schulz, autor známé *Latinské babičky* z prostředí mladoboleslavského gymnázia. A právě ten zprostředkoval v roce 1867, že paní Eleonora nabídla pomoc soboteckému básníkovi Václavu Šolcovi a umožnila první vydání jeho básnické sbírky *Prvosenky*. Již předtím podporovala Boženu Němcovou, které pomohla k vydání *Babičky*. Pohřbena je v Praze na Vyšehradě; letos si připomínáme 200. výročí jejího narození.

Karel V. Rais (4. 1. 1859 – 8. 7. 1926). Je neuvěřitelné, že od narození spisovatele Karla V. Raise uplynulo již 150 roků. Toto výročí si připomínáme i v Sobotce, protože oblíbený autor měl k našemu městu blízký vztah. Když zde totiž byla zřízena měšťanská škola, stal se jedním z jejích učitelů Raisův bratr Antonín. Žil zde u něho i jeho otec, a tak není divu, že K. V. Rais u nás trávil v letech 1892-1898 celé prázdniny. Psal tu svá nejznámější díla – *Zapadlé vlastence* a *Pantiátu Bezouška*; přímo ze Sobotecka čerpá námět jeho povídka *Ve skále* aj. Zúčastnil se i 2. rodáckého sjezdu roku 1893. Ale Rais dal Sobotce ještě dva skvělé dárky: na jeho přání ilustroval Adolf Kašpar povídku *Skleník* soboteckými motivy (kolik z nás si ještě vzpomene na úspěšné provedení Kafkovy dramatizace tohoto díla soboteckými ochotníky?) a také napsal překrásnou kapitolu svých pamětí nazvanou *Z mých vzpomínek soboteckých*. Pamětní deska od Václava Hlavatého nám Raisův pobyt v Sobotce připomíná trvale. Hrob má na Vinohradském hřbitově v Praze.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Z mnoha lednových a únorových kulatých výročí uvedme alespoň ta nejvýznamnější:

18. 1. uplynulo 50 let od smrti známého soboteckého fotografa **Miloslava Bureše**. Připomeňme si nejen jeho drobnou postavičku – na procházce vždy s květinou v klopě a s pejskem, ale hlavně zásluhy o fotografování, neboť v jeho železářském obchodě, kde byl zaměstnán obětavý Josef Jindra, bylo centrum soboteckých fotoamatérů.

21. 1. 1999 zemřela první dlouholetá vedoucí Recitačního studia Šrámkova domu **Eva Seemannová**. Do Sobotky jezdila jako herečka už od mládí a spolu s prof. Marií Hejnovou vedly skutečně kvalitní soubor.

22. 1. 1859, tedy před 150 lety, se v Sobotce narodil **Alexandr Josef Bernard**, výborný přírodovědec a nadšený archeolog. Byl profesorem gymnázia v Táboře, ředitelem tamního muzea a čestným občanem města. Vydal řadu knih, studií a článků, psal i do Ottova slovníku naučného. Velký článek o něm jsme otiskli vloni.

30. 1. 1909 - před 100 lety se narodila **MUDr. Marie Kafková**, dlouholetá sobotecká lékařka, známá po širokém okolí. Byla skromná, těžko jsme se dovídali o jejích zásluhách třeba při léčení uprchlých válečných zajatců na sklonku 2. světové války. A kolika tisícům dětí pomohla při jejich nemocech a úrazech! Právem byla zvolena čestnou občankou města.

-KB-

LEDNOVÉ MATINÉ K VÝROČÍ NAROZENÍ F. ŠRÁMKA

Matiné proběhlo v neděli 18.1. v sále spořitelny v Sobotce. MKS Sobotka tentokrát pozvalo turnovského malíře a básníka Jana Solovjeva (nar. 1922), který v loňském roce vydal knihu básní v próze, kterou si i sám ilustroval. Z knihy nazvané *Objevování ráje* - tak zněl ostatně i název celého programu - výborně recitovali Jana Adamová a Petr Pešek za hudebního doprovodu Bohuslav Lébla. Autora samotného postupně představoval PhDr. Vlastislav Hnízdo. Tato jména jsou určitě pravidelným účastníkům matiné známá z loňska - jde o kulturně činnou skupinu lidí sdružených při turnovské knihovně. Jen škoda, že těch pravidelných účastníků matiné bylo letos tak žalostně málo.

-JAN-

Zprava: PhDr. V. Hnízdo, J. Adamová a P. Pešek.

POZVÁNKA DO KNIHOVNY

I v tomto roce bych vás ráda pozvala do sobotecké knihovny.

V příjemném prostředí knihovny si můžete knížky prohlédnout, v klidu vybrat. Nabízíme k půjčování krásnou literaturu, naučnou i regionální. Máme na výběr ze 13 časopisů a 3 novin.

V knihovně Vám poskytneme pomoc při shánění knih i z jiných knihoven - tzv. meziknihovní výpůjční službu, provádíme poradenskou službu i ohledně internetu, který jsme od letošního roku zlevnili na 5 Kč za 15 minut. Dále v knihovně kopírujeme. Na požádání imobilních občanů Sobotky provádíme donáškovou službu – zdarma. V jičínské knihovně máme k dispozici zvukové knihy pro ty, kterým zrakové problémy nedovolí číst. Seznam namluvených knih na kazetách nebo CD je k dispozici v naší knihovně. Přijďte si vybrat a my Vám opět zdarma tuto službu zprostředkujeme.

V naší knihovně máme i oddělení dětské, kde nabízíme kromě knih i časopisy pro děti a mládež. V letošním roce jsme zlepšili dětské oddělení o koutek pro doporučenou školní četbu.

Ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky i na internetu Vás budeme vždy informovat o knižních novinkách, které budou v knihovně k dispozici k vypůjčení.

Těšíme se na vaši návštěvu knihovny.

Pavlaína Havlová

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Je dobrým zvykem Zpravodaje Šrámkovy Sobotky upozorňovat čtenáře na nové knížky, které se týkají alespoň částečně Sobotky a Sobotecka. Chceme v této tradici i nadále pokračovat, a tak se pod touto hlavičkou budete setkávat alespoň s krátkými upozorněními na knížky, které by vás mohly zajímat, protože obsahují zajímavosti o našem kraji.

Milena Lenderová: „A ptáš se, knížko má...“ Ženské deníky 19. století. Triton Praha 2008, 356 s. Zkusená autorka, která se již léta věnuje zvláště historii ženského hnutí, si tentokrát vybrala za téma své nové práce psaní dívčích a ženských deníků v období od 2. poloviny 18. století do 2. desetiletí 20. století. Na základě desítek prostudovaných tištěných i rukopisných deníků vznikla velmi zajímavá kniha (s poněkud zavádějícím podtitulkem), v níž najdeme i zápisy uměnímilovné kopidlenské komtesy Elisy Schlikové (1790-1855) nebo čestné občanky města Sobotky, spisovatelky Jarmily Glazarové (1901-1977). A milým překvapením pro nás bude otištěný úryvek z deníku dcery Josefa Jungmanna Kateřiny z roku 1849, nazvaný Cesta do Libuně. Zastávku v Sobotce 13. srpna v něm popisuje takto: „...v Sobotce jsme použili tu příležitost, když /vozka/ koně napojil, a doskočili jsme k panu děkanu Vetešníkovi, kterého jsem velmi změněného nalézala, na duchu i na těle zeslabil velmi. Zpomínala jsem sobě, jak vesele jsem před mnoha lety u něho obědvala a bylo mně nějak smutno. Viděla jsem, když již jsme zase v našich voze seděli, jednoho nepochybně studujícího, který o prázdninách v Sobotce u rodičů dří, slovanského klobouku i kabátu, zaradovala jsem se nějak, jak jsem ten oděv spatřila...“

Ústav pro českou literaturu Akademie věd České republiky dokončil v roce 2008 dvě rozsáhlá díla: čtyřsvazkové **Dějiny české literatury 1945-1989** (Academia Praha 2007-2008) a rovněž čtyřsvazkový (celkem v 7 dílech) **Lexikon české literatury** (Academia Praha 1985-2008). Připočteme-li k nim ještě dvousvazkový **Slovník českých spisovatelů od roku 1945** (Brána Praha 1995-1998), zpracovaný rovněž odborníky z ÚČL AV ČR, máme před sebou solidní celek, který nám dává ucelený obraz vývoje české literatury od jejích počátků až do současnosti, schopný uspokojit i náročného uživatele. Zvláště cenné jsou podrobné bibliografické části. Na podrobnější rozbor zde není místo. Domníváme se, že Lexikon i Slovník mají celkově i z regionálního hlediska odpovídající výběr hesel; u Dějin chybí pasáže, které by zhodnotily literární soutěže, festivaly a rovněž vývoj literárního muzejnictví a archivnictví.

Aleš Fetters: Osudu navzdory. Život a dílo Heleny Čapkové. Muzeum bratří Čapků a obec Malé Svatoňovice 2008, 32 s. Útlá brožurka přibližuje nelehký život sestry Karla a Josefa Čapků i její dílo. Autor nás na základě dostupné literatury a pramenů i svých dalších poznatků provází jejím dětstvím a studiemi, rozebírá její literární tvorbu a věnuje se podrobně i jejím životním osudům za blahých časů první republiky i v nelehkém období druhé světové války a zvláště v poválečné době, kdy byla pronásledována. Jak by také ne: dcera z buržoazní rodiny, manželka vězněného básníka Josefa Palivce, matka emigrantky atd., atd. Vždyť i její nejznámější dílo, vzpomínková kniha *Moji milí bratři*, vyšla s velkými potížemi a cenzurními zásahy.

Knížka je rovněž velmi pěkně graficky řešena a doprovázena 11 fotografiemi a 4 barevnými reprodukcemi. Postrádáme snad jen fotografii Josefa Palivce.

Nás navíc zaujme i několik vět věnovaných přátelským návštěvám Čapkových i Palivcových v Sobotce za prázdninových pobytů Fráni Šrámka v rodném městě.

Díky autorovi za jeho další dílo – a těšíme se na nové!

-KB-

SOBOTECKÉ POSTŘEHY

KDE JE MAGICKÉ MÍSTO PRO „NÁCTILETÉ“?
Je to sokolovna nebo Syrovanda?

Již několikrát jsem byl přímým svědkem podivného a pro mne (prozatím) nepochopitelného „úkazu“.

Městské kulturní středisko je kromě jiného tradičním pořadatelem kurzů tance a společenské výchovy. Je na místě zmínit, že kurzy jsou vedeny velice dobře a že s přihláškami budoucích tanečníků to vůbec není špatné. O taneční je prostě zájem. Již několik let se o parket sokolovny, kde se kurzy pořádají, svorně dělí slečny a mladí pánové ze Sobotky a Dolního Bousova. Účast na výukových lekcích a zejména pak na prodloužených a závěrečném Věnečku je vysoká: u tanečníku stoprocentní a nemalý je zájem i jejich hostů: rodičů, příbuzných, známých a kamarádů. To však není ten úkaz, o kterém chci psát.

Exkurze

24. listopadu jsme se třídou vyrazili do Prahy do planetária. Cesta se nám zdála dlouhá. Když jsme dorazili na místo, byl jsem rád, že už se nemusíme trápit v autobuse a že se můžeme vydat na dlouho očekávanou prezentaci o Evropě v pražském planetáriu. Kolem desáté hodiny už jsme s paní učitelkou Turkovou a paní učitelkou Zumrovou sledovali poučný třicetiminutový pořad, ve kterém jsme se dozvěděli spoustu nových věcí o Evropě.

Po hodině a půl jsme se vydali směrem na Mladou Boleslav, kde nás čekalo zajímavé a podnětné setkání s pracovníky závodu Škoda. V půl druhé jsme dostali přístroje se sluchátky a odjeli jsme přímo do nitra závodu. Nejdříve jsme se projížděli mezi jednotlivými halami a průběžně jsme byli informováni o tom, co se v nich vyrábí. Když jsme si vše prohlédli, šli jsme nahlédnout do vnitřních prostor hal. Nejprve jsme vstoupili do první části, kde se vyrábějí převodovky, motory a kde probíhá kontrola motorů. Potom jsme šli do druhé části. Tam jsme viděli lakování auta. V třetí části jsme pozorovali finální fázi výroby auta.

Uvnitř závodu to bylo zajímavé. A teď hurá do muzea! Tam jsme zhlédli dva filmy o historii škodovek a o detailním sestavování různých součástí a dílů. Bylo to velice poučné a zábavné. Poté jsme si prohlédli stará auta. Zaujalo nás, jak se škodovky zajímavě tvarovaly a vylepšovaly v průběhu svého vývoje. Myslím si, že v dřívějších dobách znamenalo vlastnit auto značky Škoda velký luxus.

Domů jsme se vrátili až navečer, ale exkurze do mladoboleslavské automobilky byla nesmírně zajímavá, byla pro nás obrovským zážitkem.

Michal Žďánský, 8.B

Zimní radovánky

Sněží, sněží,
srnky běží.
Děti z kopce sáňkují,
ze sněhu se radují.

Staví také sněhuláky,
velké bílé panduláky.
Daj jim hrnce, uhlíky
a nos z mrkve veliký.

Děti bruslí na ledu,
přitom myslí na dědu.
Hrají si na hokejisty,
led teď mají bílý, čistý.

Když se zima podaří,
dětský smích je ve tváři.

Aby mladí adepti tanečního umění dostali určitý oddechový čas a změnu, nabízí jim pořadatel diskotéku. Za symbolické vstupné, s možností pozvat si kamarády. Přijít mohou i děvčata a kluci „z ulice“. Diskotéka je pořádána v den, kdy probíhá výuková lekce, po víc jak hodinové pauze na ní prostě navazuje. Pokaždé je to sobota – neboť celé taneční probíhají od září do konce listopadu každý týden, vždy v jeho šestém dnu.

Podle mého mínění se hraje dobrá muzika, rozhodně snese srovnání s běžnou diskotékou. Jenomže je tu ten podivný úkaz. Do sokolovny se „náctiletým“ na diskotéku prostě nějak nechce. Účastníci kurzu sice tvoří „zdravé jádro“, ale ani to není nějak početné. Z přibližně šedesáti účastníků posledního ročníku jich například přišla necelá třetina. Z „ulice“ ani ne desítky. Už několik let si říkám – proč?

Je osmnáctá hodina příliš brzo? Pravda, na vyhlášené Syrovandě to začíná žít po deváté večer. Je prostředí sokolovny příliš oficiální? Mají tady „náctiletí“ pocit, že jsou víc pod dohledem pořadatelů? Vadí jim, že se nalévá pouze nealko a nekouří se? Proč jen sedí a nevrhnou se na parket s prvními tóny muziky, aby využili čas? Kam pořád odbíhají s telefonem v ruce? Co mají v igelitkách, které se snaží ukrývat v nejrůznějších koutech sokolovny? (Jednu opuštěnou jsem si dovolil zkontrolovat: byly v ní dvě lahve vodky a džus). Igelitka i já jsme zůstali opuštěni jen několik málo minut: majitel se víc než mne bál, že o ni přijde. Dostalo se mi vysvětlení, „že to není určeno sem, ale někam jinam“. Kam asi?

To se už „náctiletí“ nedokážou bavit, aniž by požili alkohol? Dodávají si tím odvalu, narostou jim křídla a pak teprve jsou králi parketu? Nevím.

Několika účastníkům bez jakéhokoli projevu aktivity jsem se na místě snažil klást výše uvedené dotazy. Odpověď jsem však žádnou nedostal. K podivnému úkazu zřejmě patří i vytrvalé mlčení. A tak vás, holky a kluci, vyzývám: napište třeba na „net“ nebo do Zpravodaje (anonymně), proč vás diskotéka v sokolovně „nebere“? Mám daleko k jednoduchým a radikálním úsudkům. Jen mě to prostě jako jednomu z organizátorů nejde do hlavy. Inu, prostě ten zvláštní úkaz.

Možná jsem naivní, když odmítám věřit tomu, že kdybychom v sokolovně nalévali (a vědomě porušovali zákon), podávali extázi či jiná povzbuzovadla, tak by to s návštěvností bylo jiné. Přimlouvám se za časový posun a zřejmě i za jiný den, neboť vše, co se pro „náctileté“ (nebo pro významnou část) odbývá v sobotu, v čase diskotéky na Syrovandě, nemá valnou šanci na úspěch. Upřímně – vždyť dokonce i z prodloužených někteří frekventanti spěchali „dolů“, když ne před závěrečnou, tak ještě po skončení.

Jsem člověk zvědavý a pořád se rád učím. Tak jsem si řekl, že musím objevit kouzlo diskotéky tam dole. Asi si netroufnu vstoupit dovnitř – určitě mi bude stačit jen nahlédnout. Budu se snažit nasát atmosféru v okolí, o níž ti, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti, vědí své. Tak se poptám a budu se prostě jenom koukat a poslouchat. Kdo ví, možná také tam dole je nějaký úkaz. Vlastně musí být, protože jinak by to místo nebylo pro „náctileté“ tak magické. Slibuji, že pak o všem podám zprávu.

Miroslav Jalovecký

Soňa Picková, 6.B

Vánoční turnaj ve futsalu a florbalu

Ve čtvrtek dne 18. prosince 2008 se konala na naší škole přátelská utkání ve florbalu a futsalu s partnerskou školou ZŠ Na Dlouhém lánu, Praha. Utkání měla vysokou kvalitu s velkým herním nasazením a bojovností, neboť žáci obou škol pojali vzájemné souboje velice prestižně. Naše škola sice v konečném součtu výsledků zvítězila 3:1 na zápasy, ale nutno podotknout, že se soupeř prezentoval na turnaji s mladšími výběry, než bylo původně domluveno. Odveta této akce je plánována na jaro, kdy je naše škola pozvána do Prahy.

Výsledky zápasů:

ZŠ, Sobotka – ZŠ Na Dlouhém lánu, Praha

Florbal – mladší 4:6

Florbal – starší 12:5

Futsal – mladší 4:0

Futsal – starší 5:0

Radek Štaff

Vítězný futsalový tým ZŠ Sobotka.

Podrobná zpráva o lyžařském výcviku třídy 7.A

Nedávno nastala dlouho očekávaná doba, kdy žáci sedmých ročníků základních škol odjíždějí na lyžařský výcvik. Stejně tak naše třída. My jsme jeli do Vítkovic do chaty Na Stráni. Mohu-li mluvit za nás za všechny, řekl bych, že jsme se na to těšili. Předpokládali a doufali jsme totiž, že ten týden na horách bude jak vystřížený z povídek Šimka a Grossmanna nebo z filmu Sněženky a machři. Tato nedočkavost byla zmírněna (tedy alespoň v mém případě) zdoluhavým pakováním, seznamy a samozřejmě připomínkami a radami někdy až přespříliš starostlivých matek.

Odjezd byl stanoven na poledne 11. ledna. K autobusu jsme se dostavili obtěžkáni taškami, ruksaky, nesoucí na ramenou lyže. Všichni jsme se v duchu viděli, jak ladně sjíždíme téměř kolmý svah, a ani na chvíli jsme si nepřipouštěli nějaké pochybnosti o vlastním lyžařském umění. Někteří oprávněně, někteří ne. Když jsme přijeli k chatě, bylo skvělé počasí a skoro půl metru sněhu. První ránu naši představě o báječném týdnu zasadil snad kilometrový (ve skutečnosti to nebylo ani dvacet metrů) výstup po mírném svahu se zavazadly k chatě.

Ten samý den jsme poprvé stoupli na lyže a vystoupali jsme na nich asi do poloviny sjezdovky. Tento výstup v našich představách trval sotva půl minuty, ale skutečnost byla zcela jiná. Plahočili jsme se snad dvacet minut, než jsme dosáhli zcela vyčerpání bodu, který uznali učitelé za vhodný. Tam ti, co toho byli schopní, sjeli několik metrů dolů, aby se zhruba ukázalo jejich lyžařské umění. Někteří opravdu ve vysoké rychlosti ladně řezali oblouky, další prostě sjeli a několik z nás, kteří byli rádi, že se vůbec drží na lyžích, k cílovému místu dopluzili mizivou rychlostí. Poté jsme byli rozděleni do tří družstev. První, tedy nejlepší družstvo, tvořili žáci osmé třídy, kteří výcvik absolvovali už loni, a Lenka Janatková, nejspíš nejnadanější lyžařka mezi námi. Třetí byli ti, co ještě nikdy buď nelyžovali, nebo lyžovali, ale bez valného úspěchu. A druhé družstvo vyplňoval zbytek.

K naší radosti jsme zjistili, že na chatě je fotbálek, a velkou část volna mezi lyžováním a jídlem jsme vyplnili tím, že jsme hráli tuto hru. Bohužel byla za peníze. Celkem jsme za fotbálek utratili skoro víc než za vlek.

Večer v šest byla večere. Vařilo se celkem dobře a vydatně, jen možná trochu moc rýžovitě. Diskutovali jsme na toto téma, jelikož opravdu asi každé druhé jídlo obsahovalo rýži, a dospěli jsme k závěru, že někde za chatou je zasněžené rýžové pole. Po večeri byl kulturní program, film o bezpečnosti na horách.

Večerka, kterou nikdo nedodržoval, byla stanovená na půl desátou. Budiček, který měla na starost služba, byl ve čtvrt na osm a pak následovalo bodování úklidu, které dopadlo tragicky, a snídane. V devět hodin se šlo na svah Vurmovka. Pan učitel Šimral nám rozdál permanentky a mohli jsme jet. Byla tu kotva, že které se mimořádně dobře padalo. Když jsme se všichni jakžtakž dostali na vrchol, následovala společná rozcvička, která také nebyla tak úplně bezpečná, a prvotní výuka lyžování. Následoval oběd, polední klid opět dodržovaný jen sporadicky a zase lyžování. Později už jsme lyžovali sami po dvojicích. A tu se konečně začali objevovat momenty jako vystřížené z nějakého komediálního filmu o horách. Pády. Padalo se různými způsoby: z vleku, při rozcvičce, zkřížením lyží ve velké rychlosti (velmi oblíbené) a mnoho dalších. Nejlepší pád mám bezesporu na svědomí já. Závodil jsem a ve velké rychlosti jsem téměř srovnal se zemí zábradlí. Také kvůli takovýmto případům byl vyhlášen jako každý rok krizový den, tedy vlastně půlden, kdy se nelyžovalo. První polovinu strávili někteří na svahu, jiní, ti méně šťastní, na běžkách. To bylo utrpení. Bolely z toho ruce, nohy, a to nebylo nic proti pádu do hlubšího sněhu. Když se mi to stalo, byl jsem rád, že jsem vůbec vstal. Druhý půlden jsme měli něco podobného pěšky – „procházku“ po Vítkovicích.

Také proběhlo něco na způsob diskotéky. Počet tančících či postávajících byl mizivý, což bylo způsobeno vkusem DJe, velkého fanouška hiphopu. Následovaly hry dle výběru pana učitele Šimrala.

Další dny se obešly bez mimořádných událostí, nepočítám-li to, že jeden nejmenovaný spolubydlící nám spláchnul jedničku ze dveří pokoje do záchodu.

Na poslední den pobytu byl naplánován závod ve slalomu. Jelo se na vedlejší sjezdovce, prudší a méně na-

vštěvované. Rozestavily se branky, rozlosovalo se pořadí a jelo se. Někteří jeli, seč jim lyže stačily, jiní celou trasu odpluzili. Další, dvoučlenná skupina (já a Vašek), jela „na efekt“. Vašek měl v úmyslu zastavit se metr před cílem, sundat si lyže a dojít pěšky. Leč nebylo mu to umožněno, neboť v zájmu plynulé jízdy byl nucen cílovou čáru projet. Já jsem před cílem spadl a doplazil jsem se tam opíraje se o hůlky. Večer proběhlo vyhodnocení závodu, potom jsme ještě hráli hry.

Sobota byla ve znamení balení a nacházení věcí považovaných dávno za ztracené. Např.: rukavice, hodinky, sluneční brýle, mobil, ... Když jsme po závěrečné koulovačce opouštěli chatu, každý z nás uměl lyžovat a většina z nás si přála strávit na horách ještě další týden. Ale museli jsme se vrátit do denního stereotypu. Přivítala nás halda písemek a domácích úkolů, což ještě znásobilo touhu po prodloužení lyžařského výcviku.

Adam Hošek, 7.A

Zápis do prvního ročníku

Ve dnech 20. a 21. ledna 2009 se uskutečnil na Základní škole v Sobotce zápis do 1. ročníku. Jako již po mnoho let proběhl opět v pohádkovém duchu. Děti při plnění úkolů doprovázeli princezny a černokněžníci. Budoucí prvňáčkové vyprávěli pohádky, zpívali, počítali, malovali obrázek a předvedli i své pohybové dovednosti.

Zápisu se zúčastnilo celkem 32 dětí. Všichni se na budoucí prvňáčky moc těšíme a přejeme jim hodně úspěchů ve škole.

Mgr. Marcela Havlíková

ZUŠ J.B. Foerster Jičín - pobočka ZUŠ Sobotka
vás srdečně zve na

SLAVNOSTNÍ KONCERT

konaný u příležitosti 20.výročí založení pobočky

v sobotu 14. března v 15:00 v sále spořitelny.

BLAHOPŘÁNÍ A VZPOMÍNKY

Na začátku roku jsme blahopřáli k životnímu jubileu režisérky **Hanky Kofránkové**. Do Sobotky jezdí už od svých let studentských, pro zdar Šrámkových Sobotek udělala už opravdu velký a záslužný kus práce. Do Sobotky za ta léta přivedla i řádku dalších významných osobností. Bez ní a její práce by byla Sobotka o mnoho chudší. Patří k těm, které můžeme vždy pokládat za dobré přátele, kteří nezklamou odborně a navíc nikdy nezkaží zábavu. „Setkat“ se s ní můžeme nejen v červenci v Sobotce, ale pravidelně na stanici Vltava, kde režiruje tradičně kvalitní pořady.

Naše blahopřání si jistě ke své sedmdesátce zaslouží **Karol Bílek**, promováný historik, Soboták (nar. 28. března 1939 ovšem v Mladé Boleslavi). „Doma“ už řádku let nežije, ale zůstává tu srdcem stále, stále je činný a čilý literárně i redakčně. Má letité zásluhy nejen o náš zpravodaj, ale se svou druhou ženou založili a dlouhá léta vedli Listy starohradské kroniky. Přispívá do odborného tisku, popularizuje své „archivářské řemeslo“, napsal nebo inicioval řadu větších i menších publikací, na mnohých se spolupodílel. Loni jsme uvítali jeho Malé dějiny Sobotecka, ale už dlouho před nimi např. stále užitečnou publikaci Kdo je kdo v dějinách Sobotecka.

Blahopřát k životnímu jubileu můžeme i hudebníkovi a skladateli **Jaroslavu Krčkoví** (nar. 22. dubna 1939), který u nás už několikrát svým zpěvem a hudbou obohatil vernisáže výstav a další akce. I jemu přejeme jen dobré do dalších let.

Do Sobotky rád jezdíval lomnický rodák, výtvarník a dobrý člověk **Josef Kábrt**, tvůrce řady kreslených filmů i večerníčků, mnoha grafik i obrazů, ale také výborný vypravěč. Rádi jsme ho tu vidali a hlavně obdivovali jeho umění několikrát vystavované „u Solců“. Zemřel před dvaceti lety 7. února 1989.

Mezi ty, které jsme v Sobotce rádi vítali a poslouchali jejich odborné přednášky, patřil také literární vědec a historik **univ. prof. Felix Vodička** (nar. 11. dubna 1909, zemřel 5. ledna 1974). Mnohým z nás býval i přísným, ale chápajícím univerzitním učitelem, který uváděl do literární vědní práce, na autory a jejich díla dovedl otevřít často netušené pohledy.

Už 150 let uplynulo 4. ledna od narození **Karla Václava Raise**. I on a jeho dílo je zčásti spjato s naším městem. Několikrát prázdniny tu u bratra a otce pobýval a psal, mj. i své asi nejznámější dílo - Zapadlé vlastence. Adolfa Kašpara přiměl, aby ilustroval soboteckými motivy povídku Skleník, kousek za Kostí je dějiště Raisovy hluboce lidsky dojemné povídky Ve skále.

A ještě jedno značně dávné výročí bychom neměli opomenout. Před 375 lety, 25. února 1634 byl v Chebu zavražděn vojevůdce **Albrecht z Valdštejna**, mj. i majitel kosteckého panství. Násilná smrt Valdštejnova znamenala tehdy konec rozkvětu města Jičína i širšího Jičínska.

A nakonec připomeňme literárně významný ročník letošních osmdesátníků, z nichž už bohužel velmi mnozí odešli na věčnost. V Sobotce jsme v roce 1979 poslouchali milý hlas a moudrá slova **Františka Nepila** (narodil se 10. února 1929, zemřel 8. září 1995). Jeho

literární start byl vcelku nenápadný, jako autor zrál až s věkem. V knížce Lipová alej píše i o Českém ráji s Jičínem, „hlavním městem pohádek“, v posmrtně vydaném Ohlédnutí (1998) je i text jeho tehdejšího projevu Šrámkova Sobotka.

O jedné ze Šrámkových Sobotek se tu tuším objevil i **Ivan Vyskočil** (nar. 29. dubna). Připomeňme i další jména, i když v Sobotce možná ani nikdy nebyli. Svůj literární start před více než půlstoletím měli vskutku strmý jak prozaik **Jan Procházka** (nar. 4. února 1929), tak i **Milan Kundera** (nar. 1. dubna). Dne 10. dubna se (v Josefově) narodil autor literatury faktu **Miroslav Ivanov**, v jehož knížce Historie skoro detektivní najdeme i „soboteckou kapitolu“ Znam já jeden krásný zámek... Tentýž ročník byl i hudební skladatel **Petr Eben** (narozený 22. ledna). První měsíce roku 1929 byly k naší kultuře vskutku štědré. Jaké budou ty letošní?

Aleš Fetters

Blahopřání a poděkování režisérce a recitátorce Haně Kofránkové

Jako by to bylo včera. Psal se rok 1981, před námi byla dvacátá pátá Šrámkova Sobotka. Paní profesorka Marie Hejnová po tradičním lednovém Matiné dokončovala přípravu prvního čísla Zpravodaje Šrámkovy Sobotky. Povoleno bylo pouze jako festivalový bulletin se čtyřmi čísly do roka. Dosud slyším její prorocká slova: „Na úvodní stránku dáme fotku Hanky Kofránkové. Tu ještě budeme potřebovat...“

Paní profesorka měla samozřejmě pravdu. Festival Šrámkova Sobotka by bez Hany Kofránkové nebyl takový, jaký je. Možná by už nebyl vůbec. Desítky osobností přijely a stále jezdí do Sobotky na její doporučení a osobní přímělu. Přátelský a velkorysý vztah k Sobotce a jejímu festivalu je úžasný. Zaslouží si obdiv a upřímné poděkování.

Milá Hanko, děkujeme za Tvoji přízeň a lásku k Sobotce i k festivalu. Přejeme Ti pevné zdraví, štěstí a spokojenost po mnoha dalších letech. Za všechny vděčné příznivce Tě přátelsky pozdravují a těší se na setkání

Alena Pospíšilová & dcery

*Ze Šrámkovy Sobotky : Hana Kofránková mezi
Jiřím Šlupkou Svěrákem a Radovanem Lipusem.*

STATISTIKA POČTU OBYVATEL SOBOTKY

K 1.1. 2009 měla Sobotka **2541** obyvatel. V loňském roce se narodilo 21 a zemřelo 25 občanů. V rámci Sobotky se přestěhovalo 18 lidí, nově se k pobytu přihlásilo 67 a odhlásilo 37 občanů. Podrobná statistika, včetně počtu cizinců přihlášených v Sobotce bude zveřejněna v příštím čísle Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

UZAVŘENÉ SŇATKY

27. 12. 2008 obřadní síň Sobotka

Petr Novák, Liberec

Jana Havlínová, Turnov

STATISTIKA SVATEB 2008

V matričním obvodu Sobotka bylo v r. 2008 uzavřeno celkem 83 sňatků.

Na hradě Kost proběhlo šestatřicet svateb, následoval Humprecht se čtyřiatřiceti svatbami, v obřadní síni MěÚ bylo uzavřeno deset svateb, v kostele sv. Maří Magdaleny jedna svatba. Zbývající 2 svatby se konaly mimo zmíněná místa, z toho jedna v horkovzdušném balónu nad Českým rájem.

JUBILEA

občanů, kteří oslavili své životní výročí 80, 85, 90 a více let a mají trvalý pobyt v Sobotce a našich připojených obcích.

S každým novým rokem, hned na jeho počátku, oslavuje své narozeniny paní **Marta Barešová** ze Sobotky - bývalá učitelka mateřské školy. 2. ledna 2009 to byly narozeniny již 91. A jako by ten další rok nebyl na jubilantce ani znát. Stále stejně skromná a příjemná paní učitelka chtěla hned od počátku (prý aby na to zase nezapomněla) poděkovat touto cestou za velkou ochotu a vstřícnost pracovníkům knihovny a celému kolektivu Městského kulturního střediska v Sobotce. Jejich prostřednictvím totiž získává kazety a CD, které jí pomáhají zpříjemňovat volný čas. Bez těchto vymožeností dnešní doby si už ani svůj život nedovede představit. Běžné čtení jí velmi oslabený zrak prostě nedovoluje, a tak poděkování během návštěvy několikrát opakovala, aby se opravdu nezapomnělo. Nebýt zdravotního handicapu, vypadá paní Barešová velice dobře. Ráda vzpomíná na

děti, které měla v mateřské školce a ráda si popovídá o své rodině, dětech, vnoučatech i pravnoučatech.

14. ledna se dalšího velkého jubilea 94 let dožila paní **Kateřina Houzvičková** ze Sobotky. Narozeniny s ní pravidelně oslavuje dcera Eva a její rodina ze Sobotky a tentokrát byl přítomen i syn Rudolf. Další dvě děti Hana a Jaroslava poslaly pěkná blahopřání. Paní Houzvičková téměř každoročně zavzpomíná na své rodiště, kterým je město Elbing v Německu. Již dávno tam nebyla, ale vzpomínky jsou stále silné, vždyť tam prožila dětství a mládí, ale zažila také válku. Blízký přístav byl několikrát bombardován a nálety nad městem se konaly každou chvíli. Odejít mohla jen díky tomu, že měla za manžela Čecha a bylo tedy kam odejít. Do Čech přišla bez znalosti jazyka a navíc se dvěma malými dětmi, ale jen tak se mohla dostat z frontové linie. V nové zemi již zůstala celý život, na Elbing však zapomenout nemůže.

Dalším lednovým jubilantem s datem narození 19. 1. 1929 je paní **Jaroslava Loudová** ze Sobotky. Přesto, že se děti v té době rodily více doma, jejím místem narození je nemocnice v Jičíně. Dokonce tam s maminkou mohla být prý i babička - taková příjemná a milá zvláštnost. Jinak však paní Loudová celý život prožila v Sobotce, jen do gymnázia jezdila do Mladé Boleslavi. I s manželem se poznala zde. Prostě místo na ni zapůsobilo ve všech směrech svým zvláštním duchem. Kromě několika málo pracovních let strávených v závodě Fruta pracovala po celý život ve Sklárně v Sobotce jako účetní a ekonomka. S manželem vychovali jednoho syna, který ji s rodinou pravidelně navštěvuje a pomáhá s vylepšováním a údržbou domu i zahrady. Sama paní Loudová je velice pracovitá a pečlivá a na okolí je to vidět.

Jen málokdo ze starousedlíků by neznal paní **Marii Balákovou**. Narodila se před 80 lety v závěru měsíce ledna, přesně 28. 1. 1929 v Sobotce. Zde chodila do školy a také se provdala za Ing. Františka Baláka, soukromého zemědělce. Sobotku však musela nedobrovolně opustit v červnu roku 1953 a s celou rodinou odejít do obce Terešov na Rokycansku. Vystěhování nesla rodina těžce. Odcházeli se starými a nemocnými rodiči a třemi malými dětmi. Začátek v novém působišti byl o to složitější, že manžel byl téměř čtyři roky vězněn - pracoval při těžbě uranu. Celých čtyřicet let trvalo, než se mohla s částí rodiny zase vrátit do Sobotky, do svého. Syn František a jeho rodina začali opět hospodařit a paní Baláková má tak 2 děti a jejich rodiny zase daleko, protože se usadily v místě, kam původně nedobrovolně odešly, a už tam jsou zakotveny i jejich děti, vnoučata i pravnoučata paní Balákové. A kde je vlastně doma? Když byla v Terešově, čtyřicet let myslela na domov v Sobotce, a když je v Sobotce, vnímá, že ona dlouhá doba učinila své - část rodiny je jinde. Snad jen s tím rozdílem, že dnes už to není takový problém jet na návštěvu.

Měsíc únor začal svými narozeninami pan **Josef Konečný** z Trnín. Narodil se před 80 lety 2. 2. 1929 v Domousnicích. Do současného bydliště se přizpůsobil za

manželkou, s níž vychoval jednu dceru. Přestože pan Konečný má určitý zdravotní problém, vypadá na svůj věk velice pěkně. Prý proto, že o něj manželka tak dobře pečuje. Z Trnín se vždy velice špatně dojíždělo do zaměstnání. Výchozí stanice byla zpravidla v Dolním Bousově. I tak pan Konečný celý aktivní život dojížděl, pracoval ve Škodovce v Mladé Boleslavi, dokonce ve směnném provozu. Navíc jeho velkým mimopracovním koníčkem bylo hraní, tedy zase další cestování. S kapelou markvartického pana Kužela objížděli blízké i vzdálené okolí. Hráli na různých společenských akcích, na čajích na Kosti atd. Jenže takový koníček zabírá opravdu hodně času, někdy i na úkor rodiny, a tak pan Konečný postupně hudbu omezoval. Přesto mu zůstaly i další záliby, třeba houbaření, nebo zejména chov okrasných ptáků, a této činnosti se věnuje i v současné době a zřejmě mu to velmi prospívá.

Naším jubilantům jen to hezké pro roky příští přeje za všechny

Jaroslava Vraná

24. 2. 2009 by se dožila 80 let naše maminka, babička, sestra, švagrová a teta paní **Věra Lišková** z Libošovic 80. V prosinci 2008 jsme vzpomněli 25. výročí jejího úmrtí.

Vzpomínají

děti s rodinami a bratr s rodinou

Dne 6. března 2009 vzpomeneme šestého výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, paní **Aloisie Čurdové** a 21. března 2009 jejich nedožitých 100. narozenin.

Bábinko, stále žiješ v našich srdcích.
Eva s rodinou

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Prosinec

Dne 3. prosince zemřel ve věku 50 let pan Václav Boháček z Oseku. Dne 22. prosince zemřel ve věku 56 let pan Jan Janatka ze Sobotky. Dne 23. prosince zemřel ve věku 67 let pan Jaroslav Tupáček ze Samšiny. Dne 28. prosince zemřel ve věku 85 let pan Miloslav Heršálek, rolník na odpočinku z Markvartic.

Leden

Dne 3. ledna zemřel ve věku 67 let pan František Krupička z Hubojed. Dne 23. ledna zemřela ve věku nedožitých 87 let paní Františka Folprechtová, rozená Bruncliková, ze Staňkovy Lhoty.

MARIÁŠ
MISTROVSTVÍ ČESKÉHO RÁJE 2008
DŘÍVE LIBOŠOVICKÁ LIGA
VI. ROČNÍK
O PUTOVNÍ POHÁR OBCE LIBOŠOVICE
volený mariáš ve třech osobách

Celkové výsledky :

PŘÍJMENÍ	MÍSTO	A	B	C	D
1. RICHTER J.	DOUBRAVA	36	35	37	108
2. MAREK J.	M.HRADIŠTĚ	37	37	23	97
3. NOVOTNÝ J.	KACÁK. LHOTA	26	32	36	94
4. JANKO R.	CVIKOV	38	36	17	91
5. KROUPA J.	ČISTÁ	25	40	20	85
6. KOCH B.	M.HRADIŠTĚ	39	0	39	78
7. SEVERÝN V.	LIBEREC	11	39	8	68
8. SOUDSKÝ R.	ČESKÁ LÍPA	31	33	4	68
9. ŠKALOUD M.	LOMNICE	0	38	27	65
10. SKOKAN P.	ČESKÁ LÍPA	40	11	9	60
11. ŠOUREK I.	PRAHA	10	16	34	60
12. HANUŠ F.	SOBOTKA	29	29	0	58
13. ZEJBRLÍK R.	SOBOTKA	35	0	21	56
14. CRHA V.	PRAHA	30	0	22	52
15. VOKOUN T.	BĚLÁ	4	0	28	52

Počet hráčů v turnajích: 54 51 53

*Vysvětlivky: A - Velikonoční turnaj
B - Turnaj Nebákov
C - Svijany Cup
D - celkový součet bodů*

*Za 1. místo je 40 bodů, za 2. místo 39 bodů,
za 3. místo 38 bod...., za 40. místo je 1 bod.*

Z REDAKČNÍ POŠTY

Odpověď panu Bílkovi
(viz ZŠS 5/2008, s.14 a ZŠS 6/2008, s.10)

Vážený pane Bílku,
zvažoval jsem, zda mám reagovat na Váš článek a dospěl jsem k názoru, že musím. Už jen z úcty k Vám neb jste osoba všem dostatečně známá.

K mému, jak píšete rozhořčenému vzkazu (za tím si stojím). Každý člen jakékoliv společnosti má jistě právo na názor i svůj názor změnit. O tom není pochyb. Stejně jako i Vy jsem si persekuce zažil dostatek, domnívám se, že však toto není předmětem této záležitosti.

Slušný a charakterní člověk zůstane slušným za každého režimu a méně slušný mu bude sloužit a podporovat ho. Můj praděd zůstal raději slušným, a proto byl z postu starosty města Sobotky nucen odejít. V žádném případě nebylo a není mým úmyslem pořádat hon na čarodějnice, pouze jen nesouhlasím s udělováním svato-

záře lidem, kterým slušnost je cizí pojem a generacím příštím to dává příklad, že takoví lidé v naší krásné zemi byli, jsou a budou uctíváni. To by bylo neodpuštělné.

Vy jste psal o čtyřech vyznamenaných, já měl na mysli pouze soudruhy normalizátory. Vyzdvihovat je při srpnovém výročí, či kdykoliv jindy, mně přijde opravdu zruďné. Nikde jsem se také nedopátral, co dobrého pro město vykonali. Mezi vyznamenanými mě osobně už dávno chyběl pan Karel Samšínák, který se tohoto bohužel dostal in memoriam.

Ocenění Vám udělené nepochybněji. I já jsem byl několikrát poctěn, naposledy před třemi měsíci zlatým křížem III. třídy.

Zmínil jste se i o politice. Ta sama o sobě není špatná, nedobrou ji dělají jen špatní a bezcharakterní lidé. Konec roku 1989 jsem prožíval na Letné a zvonil klíči. Možná jsem ty vyznamenané v tom davu přehlédli, nicméně si opravdu nemyslím, že tam byli. Spíše podporovali Lidové milice proti svým spoluobčanům.

Dále píšete, že nesouhlasíte s lustracním zákonem. Já s ním naopak naprosto souhlasím a měl by být mnohem tvrdší, jako např. v západních zemích, kde v mnoha ohledech je větší svoboda než u nás. Dávat za příklad Pavla Kohouta také o něčem svědčí. Já bych raději citoval Dostojevského, Solženicyna, Wericha, Tigrida či Škvoreckého: „Ksindl zůstane ksindlem, ať se tváří jakkoli.“

Tím chci zdůraznit, jak hluboce se mýlíte a jsem opravdu rád, že Váš názor a úhel pohledu je ve společnosti minoritní.

Darek Bareš, Sobotka

Reakce K. Bílka na předchozí dopis

Vážený pane Bareši,
je dobře, že je demokracie a že si můžeme svobodně vyměňovat názory, i když jeden druhého nepřesvědčíme. O tom, že se hluboce mýlím (že jsem pomýlený), mi už říkali někteří komunisté po roce 1968. Ale já už holt jiný nebudu. Tím považuji naše dopisování za uzavřené.

Karol Bílek

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vydává
MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA
nám. Miru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618
e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz
Odpovědný redaktor: Jan Janatka
Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,
M. Jalovecký, L. Vejclová
Grafická úprava: Jan Janatka
Tiskne RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911
Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy
č.j. P/2—1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998
ISSN 12 12—7906 MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 3. 2009

1989 - 2009

Jivínský Štefan

**ve středu 25. února 2009
v 16:30 v sokolovně v Sobotce**

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína
rozhodli jsme se již dvanáctým rokem udělit cenu **Jivínský Štefan**
za pozoruhodný kulturní počin roku 2008 a za dlouholetou kulturní činnost

Prezence už od 16:00. Vítejme tuto příležitost pro setkání lidí, kteří si mají co říci.
Přijít může kdokoli.

Pořadatelé a organizátoři: Štefanská komise - Nadační fond Jičín město pohádky
Knihovna Václava Čtvrťka Jičín - Prochoroviny

Spolupořadatelé: Město Sobotka - MKS Sobotka - T.J. Sokol Sobotka

Partner : MUDr. J. Macoun

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
A T. J. SOKOL SOBOTKA
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

sobotecký

21. 02. 09

SOKOLOVNA SOBOTKA

ZAČÁTEK V 20:00

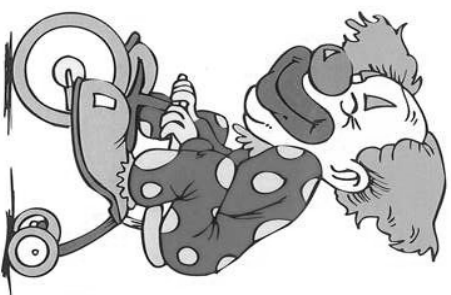
HRAJE **L. Odháněl & W.I.X.**

DJ. Zdeněk Vranovský

vstupné: 100,-

VSTUP VE SPOLEČENSKÉM ODĚVU

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V MIC SOBOTKA

**T. J. SOKOL
SOBOTKA
VÁS ZVE NA**

DĚTSKÝ KARNEVAL

* TANEC
* SOUTĚŽE
* HRY

**SOKOLOVNA SOBOTKA
28. 2. 2009 V 15.00 HOD.
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ**